

Xavier Sitjes i Antoni Garriga: compromís amb la memòria

Vaig començar a escriure aquestes ratlles en plena Festa de la Llum 2021.

L'entitat administradora d'enguany - "El Galliner" - ens ha acompanyat a celebrar-la, amb esperança, amb el lema "*I malgrat tot, la Llum*".

Per fer més entenedor el que us explicaré, he de comentar que la festa manresana va entrar de ple a la meua vida el 2007 quan em van demanar de formar part de la Junta de l'Associació Misteriosa Llum. En una primera etapa, en vaig ser vocal i, a partir de 2010 en vaig assumir la presidència, fins el 2014.

De bon principi, em va interessar conèixer el fil històric de la nostra tradició, però al 2012, en què l'Associació de Familiars de malalts d'Alzheimer i altres Demències, del Bages, Berguedà, Moianès i Solsonès, en va ser l'administradora, se'm va fer més palès i necessari, per la meua implicació en el seu acte central, l'exposició "**Llum, aigua i festa. Un misteri de més de 600 anys a Manresa**".

Les circumstàncies de salut que, de fa un temps, condicionen la quotidianitat de la nostra vida i el recent traspàs de persones apreciades pel seu bon fer i trajectòria m'han fet valorar, encara més, algunes de les *baules del record* que han omplert vuits i/o han donat coneixement de paraules i fets, relacionats amb la Llum, que s'haguessin pogut perdre. Ara, em refereixo concretament a Xavier Sitjes i Antoni Garriga.

D'en Xavier Sitjes, puc dir que hi vaig tenir fàcil accés, atès que, per la seva labor d'advocat, havia conegut i treballat, amb el meu pare, dins el mateix àmbit professional. Per cerques que, personalment, havia fet sobre la Llum, a l'Arxiu Comarcal, sabia que els Pregons s'havien proclamat de manera diferent a l'actual. S'emetien per Ràdio Manresa.

En veure que, al 1967, l'havia pronunciat ell, no se'm va acudir altra cosa que posar-m'hi en contacte i demanar-li referències.

Quina va ser la meua sorpresa quan em va dir que en guardava l'escrit i me'l va facilitar. També, per la conversa que vam tenir, em va fer a mans la còpia de l'acta que, com a secretari dels Jocs Florals de la Llum de 1947, va redactar. Em va insistir que, tot i que el programa de la Llum i la convocatòria del certamen literari van ser editats en català, la va haver de llegir en castellà, una de les conseqüències de l'època que es vivia.

Ens vam veure altres vegades i sempre m'il·lustrava amb coneixements que agraiïa enormement. També vam coincidir, a l'Arxiu Comarcal, fent consultes, on crec que hi passava molt de temps i sempre gaudia bescanviant salutacions.

N'Antoni Garriga Prat, home reposat, treballador incansable, vinculat a moltes de les entitats d'àmbit cultural manresà, em va facilitar, també, recuperar una documentació especialment interessant i emotiva.

Per la Llum de 1994, Radio Club Manresa, de la que ell n'era President, va ser l'entitat administradora. En la Concelebració Eucarística, es va transmetre, en directe la salutació del Bisbe Pere Casaldàliga, adreçada especialment, per a aquesta ocasió, des de Sao Fèlix d'Araguaia (Brasil).

Es va fer, a través de l'emissora *Radio Llum*, amb els comentaris de Pilar Goñi (Radio Manresa) i de Fra Pere Arrufat (Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè). En va fer la presentació Eduard Font (Radio Manresa), introduint-la amb aquestes paraules: "*Enguany la llum de la fe també ha vingut de Montserrat i l'aigua de la vida de Balsareny*". Aquí podeu escoltar l'àudio de la salutació de Pere Casaldàliga i llegir-ne la transcripció. La transcripció de les paraules de Pere Casaldàliga va comportar una certa dificultat, per la qualitat del so i, com a anècdota, he de dir que, de tant escoltar-la, gairebé me la sabia de memòria. Finalment, però, es va poder recuperar amb èxit¹ .

Aquests documents que he comentat, i que també podeu trobar-los enllaçats aquí, són algunes d'aquestes baules que considero importants perquè assegurin la salvaguarda d'un fil de records i, en aquest cas, del patrimoni cultural de la ciutat de Manresa.

¹ He d'agrair el suport de Joan Orriols, per extreure el tall de la salutació del Bisbe Casaldàliga de l'Ofici de la Llum i a Mercè Auguets que va resoldre la pronúncia d'algunes paraules confoses i que van contribuir a fer possible, satisfactòriament, la transcripció correcta.